

ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) (๓) (๗) และ (๘) มาตรา ๒๓ วรรคสอง และมาตรา ๕๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ สภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๘๐๐ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการจริยธรรม” ระหว่างบทนิยามคำว่า “คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ” และคำว่า “บุคคล” ในข้อ ๔ แห่งข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ดังต่อไปนี้

“คณะกรรมการจริยธรรม” หมายความว่า คณะกรรมการจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๒ แห่งข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๒ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยไม่อนุมัติการแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการ ให้แจ้งประธานคณะวุฒยาจารย์ภายในสิบวันทำการนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยมีมติ เพื่อให้ประธานคณะวุฒยาจารย์แจ้งมติสภามหาวิทยาลัยให้ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการนั้นทราบภายในสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติสภามหาวิทยาลัย

การแจ้งมติสภามหาวิทยาลัยตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือและเป็นการลับ”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในหมวด ๗ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและบทลงโทษแห่งข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๗

จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและบทลงโทษ

ข้อ ๓๓ ในการประเมินผลงานทางวิชาการที่นำมาใช้ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ให้พิจารณาจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการของผู้ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการนั้นด้วย ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ต้องระบุงการมีส่วนร่วมในผลงานทางวิชาการอย่างถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ต้องไม่ลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไม่ว่าบางส่วนหรือทั้งหมด และต้องไม่นำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นหรือที่ผู้อื่นมีส่วนร่วมด้วยไปใช้ในการเสนอข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการโดยอ้างว่าเป็นผลงานทางวิชาการของตนเองหรือของตนเองแต่ผู้เดียว

(๒) ต้องไม่นำผลงานที่เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใด ๆ ของตนเองหรือของผู้อื่น มาใช้ในการเสนอข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ

(๓) ต้องไม่สร้างหรือขยายข้อค้นพบในผลงานทางวิชาการโดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

(๔) ต้องไม่นำผลงานทางวิชาการของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่มากกว่าหนึ่งแหล่งในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ หรือเผยแพร่ในลักษณะที่เหมือนหรือคล้ายกับผลงานเดิมโดยไม่อ้างอิง

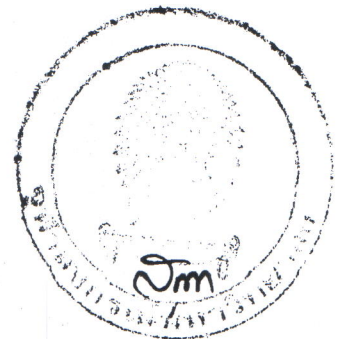
(๕) ต้องให้เกียรติและอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานทางวิชาการของตนเองและแสดงหลักฐานของการค้นคว้าและอ้างอิง

(๖) ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น สิทธิมนุษยชน หรือจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

(๗) ผลงานทางวิชาการที่นำมาใช้ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ ไม่มีอคติมาเกี่ยวข้อง และต้องเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว

(๘) ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๓๔ ในระหว่างการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการ หากมีเหตุสงสัยว่าผลงานทางวิชาการที่ใช้ข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการมีลักษณะที่ขัดต่อจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามข้อ ๓๓ ให้คณะกรรมการจารย์แต่งตั้ง “คณะกรรมการจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ” ขึ้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ตรวจสอบจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการของผลงานทางวิชาการดังกล่าว ประกอบด้วย กรรมการคณะวุฒยาจารย์หนึ่งคน เป็นประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ และให้เลขาธิการคณะวุฒยาจารย์หรือผู้ช่วยเลขาธิการคณะวุฒยาจารย์ เป็นเลขาธิการ

ในการตรวจสอบจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจริยธรรม ต้องให้ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการมีโอกาสได้รับทราบข้อเท็จจริง ประเด็นที่เป็นเหตุสงสัย และ เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง อย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน ในกรณี ที่เห็นสมควร คณะกรรมการจริยธรรมอาจอนุญาตให้ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเข้าชี้แจง ด้วยวาจาต่อคณะกรรมการด้วยก็ได้

เมื่อคณะกรรมการจริยธรรมดำเนินการแล้วเสร็จ ให้เสนอผลการตรวจสอบ ความเห็น และระดับ โทษตามข้อ ๓๕ (ถ้ามี) ต่อคณะวุฒยาจารย์ หากคณะวุฒยาจารย์วินิจฉัยว่าไม่พบการกระทำที่ขัดต่อ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ให้ดำเนินการพิจารณากำหนดตำแหน่งทางวิชาการต่อไป แต่หากคณะวุฒยา จารย์วินิจฉัยว่า มีการกระทำที่ขัดต่อจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ให้งดการพิจารณากำหนดตำแหน่ง ทางวิชาการของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการรายนั้นและกำหนดโทษตามข้อ ๓๕ แล้วเสนอเรื่องต่อ สภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ข้อ ๓๕ โทษที่จะลงแก่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการซึ่งกระทำการขัดต่อจริยธรรมและ จรรยาบรรณทางวิชาการ มีดังนี้

(๑) กรณีที่เป็นการกระทำตามข้อ ๓๓ (๑) (๒) หรือ (๓) ให้ลงโทษโดยการห้ามมิให้ผู้ขอกำหนด ตำแหน่งทางวิชาการรายนั้นเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการอีกเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี ทั้งนี้ ตาม ข้อเท็จจริงและระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำผิด

(๒) กรณีที่เป็นการกระทำอย่างอื่น ให้ลงโทษโดยการห้ามมิให้ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ รายนั้นเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการอีกเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปีแต่ไม่เกินห้าปี ทั้งนี้ ตาม ข้อเท็จจริงและระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำผิด

ระยะเวลาตาม (๑) และ (๒) ให้เริ่มนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยมีมติตามข้อ ๓๔ วรรคสาม

ข้อ ๓๕/๑ ในกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หากความปรากฏ ภายหลังว่าผลงานทางวิชาการที่ใช้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวอาจมีลักษณะที่ขัดต่อจริยธรรมและ จรรยาบรรณทางวิชาการตามข้อ ๓๓ ให้นำความในข้อ ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และให้ดำเนินการดังนี้

(๑) หากบุคคลดังกล่าวดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์ ให้ สภามหาวิทยาลัยถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการของบุคคลนั้น รวมทั้งห้ามมิให้บุคคลนั้นเสนอขอกำหนด ตำแหน่งทางวิชาการตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๕ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี นับแต่วันที่สภา มหาวิทยาลัยมีมติ

(๒) หากบุคคลดังกล่าวดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้สภามหาวิทยาลัยดำเนินการเพื่อถอดถอน ตำแหน่งศาสตราจารย์ของบุคคลนั้น รวมทั้งห้ามมิให้บุคคลนั้นเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการตาม ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๕ (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี นับแต่วันที่ได้มีการถอดถอน

การถอดถอนตำแหน่งทางวิชาการตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลย้อนหลังไปเสมือนหนึ่งว่าบุคคลดังกล่าวไม่เคยได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการนั้นมาก่อน และให้เรียกเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งคืนจากบุคคลนั้นเฉพาะในส่วนที่ได้รับเพิ่มขึ้นเพราะเหตุที่ได้มีการแต่งตั้งดังกล่าว

ข้อ ๓๕/๒ ผู้ซึ่งถูกวินิจฉัยว่ากระทำการขัดต่อจรรยาบรรณและจรรยาบรรณทางวิชาการตามข้อ ๓๔ หรือข้อ ๓๕/๑ อาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้ โดยยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อสภามหาวิทยาลัยภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งคน เป็นประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องจำนวนไม่น้อยกว่าสองคนแต่ไม่เกินสี่คน เป็นกรรมการ และเลขานุการหนึ่งคน

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์รายงานผลการพิจารณาพร้อมความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัยต่อไป

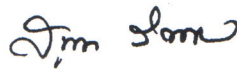
ในกรณีที่มีเหตุอันควรลดหย่อนผ่อนโทษ สภามหาวิทยาลัยจะลดระยะเวลาที่ต้องห้ามมิให้เสนอขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการตามข้อ ๓๕ หรือข้อ ๓๕/๑ ลงก็ได้

คำวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย ให้เป็นที่สุด”

ข้อ ๖ การดำเนินการตามความในหมวด ๗ จรรยาบรรณและจรรยาบรรณทางวิชาการและบทลงโทษ กับผู้ขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการรายใดที่ดำเนินการอยู่ในวันก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ ให้ดำเนินการไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำที่เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับนี้ แต่การวินิจฉัยลักษณะการกระทำอันเป็นการขัดต่อจรรยาบรรณและจรรยาบรรณทางวิชาการและการกำหนดโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ข้อบังคับอยู่ในวันที่มีการยื่นคำขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าว

ข้อ ๗ ให้ประธานคณะวุฒยาจารย์เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๐

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร. คุณหญิงสุชาติ ธีระนันท์)

นายกสภามหาวิทยาลัย